

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **F. V.**
zastoupený Mgr. Dianou Kokešovou, advokátkou
sídlem U Střelnice 667/5, 500 09 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2020 č. j. MSK 94099/2020, sp. zn. DSH/19572/2020/Sru, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 4. 9. 2020 č. j. MSK 94099/2020, sp. zn. DSH/19572/2020/Sru žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kravaře (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 16. 6. 2020 č. j. MUKR 8795/2020. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným, že

1. dne 25. 10. 2019 v 08:45 hodin v Kravařích na ulici Hlučínská, ve směru jízdy na Dolní Benešov řídil v rozporu s § 118b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „*zákon o silničním provozu*“) motorové vozidlo tovární značky Peugeot Boxer, RZ X, a dne 20. 7. 2019 mu byl policistou podle § 118b odst. 1 z důvodu uvedeného § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu zadržen řidičský průkaz, čímž se měl úmyslně dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 2 zákona o silničním provozu v návaznosti na porušení § 118b odst. 2 téhož zákona,

2. dne 25. 10. 2019 v 08:45 hodin v Kravařích na ulici Hlučínská, u domu 295/277, ve směru jízdy na Dolní Benešov, řídil vozidlo tovární značky Peugeot Boxer, RZ X, a při jízdě vozidlem v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu držel v ruce telefonní přístroj, čímž se měl úmyslně dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu v návaznosti na porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu,

3. dne 25. 10. 2019 v 08:45 hodin v Kravařích na ulici Hlučínská, ve směru jízdy na Dolní Benešov řídil motorové vozidlo tovární značky Peugeot Boxer, RZ X, a při řízení neměl u sebe osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu, tedy jiným jednáním, než které je uvedeno v § 125c odst. 1 písm. a) až j) zákona o silničním provozu nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II. zákona o silničním provozu, čímž se měl z nedbalosti dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v návaznosti na porušení § 6 odst. 4 písm. b) téhož zákona,

4. dne 25. 10. 2019 v 08:45 hodin v Kravařích na ulici Hlučínská, ve směru jízdy na Dolní Benešov řídil motorové vozidlo tovární značky Peugeot Boxer, RZ X, a v rozporu s § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti neměl u sebe zelenou kartu a na požádání ji nepředložil příslušníku Policie České republiky, čímž se měl z nedbalosti dopustit přestupku dle § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti v návaznosti na § 17 odst. 1 téhož zákona.

Za uvedené přestupky byla žalobci ve smyslu § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložena

A. podle § 35 písm. b), § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 8 000 Kč,

B. podle § 35 písm. c), § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 10 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Tímtež rozhodnutím byl žalobce zavázán k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť jím bylo minimálně v části týkající se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu rozhodnuto o věci, o které bylo již dříve pravomocně rozhodnuto. Je zřejmé dne 25. října 2019 vydala Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Opava, příkaz na místě – pokutový blok č. C 1938770 (dále jen „*Blok*“). Blok nabyl právní moci dne 25. října

2019. Blok byl vydán pro totožné jednání, pro jaké bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Je pravdou, že Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje vydala rozhodnutí ze dne 2. ledna 2020 č. j. KRPT-259994-7/ČJ-2019-0700PZ, kterým Blok zrušila. Nicméně toto rozhodnutí je zcela zjevně nicotné a jako takové nemůže působit následky v něm předvídané, neboť podle § 96 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) lze usnesení o zahájení přezkumného řízení vydat pouze ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dověděl. V případě zkráceného přípravného řízení pak je možné vydat rozhodnutí podle § 98 správního řádu pouze v subjektivní dvouměsíční lhůtě a zároveň v zákonné objektivní lhůtě (viz rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2As 74/2013). V daném případě subjektivní lhůta běžela již ode dne spáchání přestupku, tj. ode dne 25. října 2020 (pozn. soudu: jedná se o rok 2019) – neboť o důvodu přezkumu, tj. skutečnosti, že žalobce údajně hlídce PČR nepředložil řidičský průkaz a tzv. zelenou kartu, hlídka musela vědět již v době vypisování Bloku. Totéž platí i o skutečnosti, že žalobce má platnou blokaci řidičského oprávnění, kdy ze samotného rozhodnutí o zrušení Bloku vyplývá, že tato blokáce byla do karty řidiče zanesena již 22. července 2020 (pozn. soudu: jedná se o rok 2019), tj. více jak 3 měsíce před vystavením Bloku. Subjektivní lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 98 správního řádu tak uběhla nejpozději 27. prosince 2020 (pozn. soudu: jedná se o rok 2019). Rozhodnutí o zrušení pokutového bloku však bylo vydáno až dne 2. ledna 2020. Rozpor s právními předpisy přitom měl původ výlučně v postupu správního orgánu a žalobce jej nijak nezapříčinil. Přitom pokud rozpor rozhodnutí s právními předpisy má mít původ výlučně v postupu správního orgánu, aniž by k tomu dotčená osoba svým jednáním jakkoli přispěla, a dotčená osoba je v dobré víře, že rozhodnutí bylo vydáno správným postupem, je třeba její dobrou víru v intencích § 94 odst. 5 a § 99 odst. 2 správního řádu zohlednit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2016, čj. 5 As 203/2015-141), což správní orgán v přezkumném řízení neučinil. V daném případě byla porušena zásada *ne bis in idem*, když byl prvostupňovým rozhodnutím žalobce uznán vinným z jednání, pro které byl již dříve uznán vinným jiným pravomocným rozhodnutím (Blokem), aniž toto dřívější rozhodnutí bylo řádně a zákonně zrušeno. Dále žalobce namítal, že bylo jednáno před správním orgánem I. stupně bez jeho přítomnosti, čímž byl zkrácen na svých procesních právech, zejm. na právu klást svědkům dotazy. K tomuto žalobce uvedl, že správnímu orgánu I. stupně zaslal dne 2. 6. 2020 omluvu, a to prostřednictvím datové zprávy. V daném případě datová zpráva byla doručena správnímu orgánu I. stupně již dne 2. 6. 2020, a tedy včas – před nařízeným jednáním. Co se týká údajně obstrukčního charakteru omluvy žalobce, k tomuto žalobce uvádí, že jeho omluva byla řádná. Žalobce si přitom nebyl vědom skutečnosti, že má své důvody též doložit a správní orgány ho k jejich doložení ani nevyzvaly. Žalobce by také rád uvedl, že v danou dobu řešil náhlou a nečekanou osobní záležitost – právě na začátku června se žalobce dověděl, že jeho matka dostala silnou formu rakoviny (které následně dne 17. 10. 2020 podlehla), musel tak být alespoň chvíli s ní a se vším jí vypomoci, což zcela jistě je řádný důvod pro změnu termínu jednání. Je tak na místě uzavřít, že omluva žalobce byla dána řádně a včas, a tedy nebyly splněny podmínky pro konání jednání bez jeho přítomnosti.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 14. 1. 2021 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2020 č. j. MSK 94099/2020, sp. zn. DSH/19572/2020/Sru, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Městského úřadu Kravaře sp. zn. Kra 211/2020/OD/LAS a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 25. 10. 2019 – číslo bloku C 1938770, že žalobce dne 25. 10. 2019 zaplatil mu uloženou pokutu ve výši 200 Kč, neboť téhož dne se žalobce dopustil dopravního přestupku tím, že v 8:45 hodin na ulici Hlučínské v Kravařích držel za jízdy v ruce mobilní telefon;
- z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 29. 10. 2019, že Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Opava, obvodní oddělení Kravaře sdělila Městskému úřadu Nový Jičín, že žalobce jako řidič motorového vozidla Peugeot Boxer Y, RZ X, za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. Za výše uvedené jednání mu byla dne 25. 10. 2019 příkazem na místě uložena pokuta ve výši 200 Kč;
- z úředního záznamu ze dne 30. 10. 2019, že Městský úřad Nový Jičín sdělil Policii České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Opava, obvodní oddělení Kravaře, že z jejich oznámení není patrné, jaký řidičský průkaz žalobce předložil. Žalobce totiž řídil v době, kdy mu byl zadržen řidičský průkaz, ten mu byl zadržen dne 20. 7. 2019 Policií Nový Jičín a následně byl zaslán právě Městskému úřadu Nový Jičín a byl založen v evidenční kartě řidiče. K tomuto úřednímu záznamu je přiloženo oznámení o zadržení řidičského průkazu žalobci ze dne 20. 7. 2019 a výpis z evidenční karty žalobce ze dne 30. 10. 2019;
- z úředního záznamu ze dne 13. 11. 2019 vyhotoveného Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Opava, obvodní oddělení Kravaře, že dne 25. 10. 2019 prováděla policejní hlídka ve složení pprap. F. M. a nstržm. W. dohled nad bezpečnostní silničního provozu. V 8:45 hodin hlídka zpozorovala na ulici Hlučínská v Kravařích vozidlo tov. zn. Peugeot Boxer, RZ X, jehož řidič – žalobce za jízdy držel v ruce mobilní telefon. Poté, co bylo vozidlo zastaveno, byl žalobce vyzván nstržm. W. k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu motorového vozidla, přičemž žalobce nepředložil žádný z potřebných dokladů s omluvou, že peněženku s veškerými doklady si zapomněl vzít se sebou. Lustrací nebylo zjištěno, že by žalobce měl vysloven zákaz řízení, případně omezení řidičského oprávnění. Vozidlo v pátrání nebylo. Žalobce s přestupkem, že za jízdy držel v ruce mobilní telefon, souhlasil, a proto byl přestupek vyřešen příkazem na místě ve výši 200 Kč;

- rozhodnutím ze dne 2. 1. 2020 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor služby pořádkové policie zrušila pro rozpor s právními předpisy rozhodnutí o uložení správního trestu pokuty příkazem na místě v částce 200 Kč uložené žalobci dne 25. 10. 2019 (číslo příkazového bloku na pokutu na místě zaplacenou C 1938770). Podnět k přezkoumání rozhodnutí o uložení správního trestu pokuty uložené žalobci příkazem na místě byl Policii ČR, Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor služby pořádkové policie podán dne 11. 11. 2019;
- z evidenční karty žalobce ze dne 6. 2. 2020, že mu byl zadržen řidičský průkaz od 20. 7. 2019 do 30. 1. 2020;
- z oznámení a předvolání ze dne 6. 2. 2020, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání, které nařídil na den 2. 3. 2020;
- z přípisu žalobce doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 25. 2. 2020, že žalobce tomuto správnímu orgánu sdělil, že se nemůže dostavit na jednání z důvodu návštěvy lékaře;
- z předvolání ze dne 25. 2. 2020, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání, které nařídil na den 25. 3. 2020. K tomuto jednání předvolal i zasahující policisty – Mgr. I. F. M. a M. W.;
- z oznámení o zrušení konání ústního jednání ze dne 20. 3. 2020, že správní orgán I. stupně v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu Vládou ČR zrušil ústní jednání, které bylo nařízeno na 25. 3. 2020;
- z předvolání ze dne 11. 5. 2020, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání, které nařídil na den 3. 6. 2020. K tomuto jednání předvolal také zasahující policisty;
- z přípisu žalobce doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 2. 6. 2020, že žalobce tomuto správnímu orgánu sdělil, že se nemůže dostavit na jednání z pracovních a rodinných důvodů;
- z protokolu o ústním jednání ze dne 3. 6. 2020, že se k němu žalobce nedostavil. Při tomto jednání byl jako svědek vyslechnut zasahující policista M. W., který uvedl, že dne 25. 10. 2019 jako policista vykonával službu společně s kolegyní, kdy prováděli dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu v Kravařích na ulici Hlučínské. Kolem 8:45 hodin uviděl jedoucí vozidlo Peugeot Boxer, které jelo po ulici Hlučínské ve směru na Dolní Benešov, kdy jeho řidič – žalobce jel ve vozidle sám a při řízení držel v ruce u ucha mobilní telefon. Po zastavení tohoto vozidla proběhla kontrola žalobce, který nepředložil žádný doklad, neměl řidičský průkaz, osvědčení, zelenou kartu a ani občanský průkaz. Jeho totožnost byla ověřena v informačních systémech. Při lustraci v systému řidičských průkazů nebylo zjištěno, že žalobce v době spáchání přestupku měl zadržený řidičský průkaz. S žalobcem bylo projednáno jeho přestupkové jednání uložení pokuty příkazem na místě, s přestupkem držení mobilního telefonu při řízení vozidla souhlasil a pokutu uhradil. Až posléze vyšlo najevo, že žalobce v době spáchání přestupku měl zadržený řidičský průkaz. Dále byla jako svědek vyslechnuta zasahující policistka Mgr. I. F. M., která uvedla, že dne 25. 10. 2019 společně s kolegou vykonávala službu jako policistka obvodního oddělení v Kravařích. Kolem 8:45 hodin zaregistrovala, že řidič – žalobce dodávky Peugeot Boxer, který jel ve směru na Dolní Benešov, při řízení držel v ruce u ucha mobilní telefon. Po zastavení vozidla byl žalobce vyzván k předložení dokladů potřebných k řízení vozidla, kdy nepředložil žádný doklad a jeho totožnost byla ověřena v evidencích. K řidičskému průkazu nebylo zjištěno, že tento v době silniční kontroly byl zadržen. Žalobce na místě uvedl, že doklady zapomněl, že je má na stavbě, souhlasil s přestupkem, a proto mu byla uložena pokuta příkazem na místě.

Následně bylo zjištěno, že žalobce měl v době řízení zadržen řidičský průkaz a pokuta uložena příkazem na místě byla zrušena a věc oznámena přestupkovému řízení;

- dne 16. 6. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupcích žalobce.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání žalobce, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 13. 7. 2020, jímž byla žalobci stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání. Žalobce následně blanketní odvolání přípisem ze dne 19. 7. 2020 doplnil. Následně bylo blanketní odvolání a jeho doplnění předáno žalovanému, který o něm rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť jím bylo minimálně v části týkající se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silniční provozu rozhodnuto o věci, o které bylo již dříve pravomocně rozhodnuto. Je zřejmé dne 25. října 2019 vydala Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Opava, příkaz na místě – pokutový blok č. C 1938770. Blok nabyl právní moci dne 25. října 2019. Blok byl vydán pro totožné jednání, pro jaké bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Je pravdou, že Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje vydala rozhodnutí ze dne 2. ledna 2020 č. j. KRPT-259994-7/ČJ-2019-0700PZ, kterým Blok zrušila. Toto rozhodnutí je tedy zcela zjevně nicotné a jako takové nemůže působit následky v něm předvídané, neboť podle § 96 odst. 2 správního řádu lze usnesení o zahájení přezkumného řízení vydat pouze ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dověděl. V daném případě subjektivní lhůta běžela již ode dne spáchání přestupku, tj. ode dne 25. října 2019, neboť o důvodu přezkumu, tj. skutečnosti, že žalobce údajně hlídce PČR nepředložil řidičský průkaz a tzv. zelenou kartu, hlídka musela vědět již v době vypisování Bloku. Subjektivní lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 98 správního řádu tak uběhla nejpozději 27. prosince 2019. Krajský soud musí předně konstatovat, že právě proto, že dne 2. 1. 2020 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor služby pořádkové policie zrušila pro rozpor s právními předpisy rozhodnutí o uložení správního trestu pokuty příkazem na místě v částce 200 Kč uložené žalobci dne 25. 10. 2019 a až následně byl žalobce uznán vinným správním orgánem I. stupně i z přestupku ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silniční provozu v návaznosti na porušení ust. § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, nedošlo k porušení zásady ne bis in idem. Námitku žalobce, že Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor služby pořádkové policie zrušila svým rozhodnutím ze dne 2. 1. 2020 příkaz na místě až po uplynutí dvouměsíční subjektivní lhůty stanovenou v ust. § 98 správního řádu, hodnotí krajský soud jako nedůvodnou. Krajský soud souhlasí s žalobcem v tom, že rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení dle ust. § 98 správního řádu je možné vydat pouze ve dvouměsíční subjektivní lhůtě a roční objektivní lhůtě vyplývající z § 96 odst. 1 správního řádu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014 č. j. 2 As 74/2013-45 poukazovaný žalobcem). Krajský soud ovšem nemůže dát žalobci za pravdu v tom, že

dvouměsíční subjektivní lhůta pro vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení začala v předmětné věci běžet ode dne 25. 10. 2019, kdy žalobce podepsal uvedený blok. Za den, kdy se správní orgán dozvěděl o důvodu zahájení přezkumného řízení podle § 96 odst. 1 správního řádu, je třeba považovat den, kdy správní orgán získal dokumenty a informace, z nichž později usoudil, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2015, č. j. 9 As 183/2014-34). Dne 1. 11. 2019 byl doručen Policii ČR, Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Opava, obvodní oddělení Kravaře úřední záznam Městského úřadu Nový Jičín, odbor dopravy, ve kterém je uvedeno, že žalobce řídil v době, kdy mu byl zadržen řidičský průkaz. Následně Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Opava, obvodní oddělení Kravaře podala dne 11. 11. 2019 svému nadřízenému správnímu orgánu (Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor služby pořádkové policie) podnět k přezkoumání daného bloku, který daný blok pro rozpor s právními předpisy zrušil dne 2. 1. 2020, a to ve dvouměsíční subjektivní lhůtě. Jestliže žalobce v žalobě uvedl, že byl v dobré víře, že rozhodnutí (pokutový blok) bylo vydán správným postupem, tak s tímto krajský soud rozhodně nemůže souhlasit, neboť žalobce musel vědět, že mu byl řidičský průkaz zadržen. Jednalo se sice o pochybení technické či lidské, že lustrací v příslušné evidenci nebylo zaznamenáno či nalezeno, že žalobce má řidičský průkaz zadržen, nicméně právě zrušením daného bloku bylo toto pochybení napraveno;

- krajský soud se dále zabýval otázkou oprávněnosti žalobní námitky, že bylo jednáno před správním orgánem I. stupně bez přítomnosti žalobce, čímž byl zkrácen na svých procesních právech, zejm. na právu klást svědkům dotazy. Dle názoru žalobce omluva byla včasná a řádná. Podle ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, *„k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu“*. Z uvedeného zákonného ustanovení je tedy nutno vycházet při posouzení žalobní námitky, tedy toho, zda se žalobce ke konanému jednání správního orgánu I. stupně nedostavil důvodně. Omluva žalobce na ústní jednání, které bylo nařízeno na den 3. 6. 2020, byla doručena správnímu orgánu I. stupně doručena do datové schránky dne 2. 6. 2020 v 21:04:02 hodin. Krajský soud nemůže souhlasit se správními orgány, že by daná omluva nebyla včasná jen proto, že byla správnímu orgánu I. stupně doručena těsně před konáním ústního jednání. Žalobce ve své omluvě pouze uvedl, že se nemůže dostavit na jednání z pracovních a rodinných důvodů. Z žalobcovy omluvy nelze tedy seznat, kdy důvody omluvy nastaly. Teprve až v doplnění odvolání žalobce uvedl, že *„omluva byla zaslána v podvečerních hodinách, a to z důvodu vyskytnutí překážky k dostavení na daný termín v danou dobu, kdy byla omluva odeslána a kdy se o této překážce dozvěděl.“* Jestliže se tedy žalobce dozvěděl o skutečnostech, pro které se z ústního jednání omlouval ve večerních hodinách dne 2. 6. 2020, byla by žalobcová omluva včasná. Nicméně toto své tvrzení během celého správního řízení ani soudního řízení nedoložil. Žalobcová omluva především nebyla náležitá, jak již Nejvyšší správní soud uvedl ve svém rozsudku ze dne 27. 8. 2015 č. j. [9 As 69/2015-20](#), že má-li jít o náležitou omluvu, musí v ní být dostatečně konkrétním způsobem představen důležitý důvod, pro který není účast na ústním jednání možná. Řádné doložení důvodů omluvy je přitom věcí toho, kdo se z jednání omlouvá. Žalobce ve své omluvě jen obecně a zcela nekonkrétně uvedl, že z pracovních a rodinných se nemůže na jednání dostavit, přičemž

jak už uvedl žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, žalobce tuto svou omluvu – tvrzení nikterak nespecifikoval a nepodložil, tudíž omluva žalobce nemohla být akceptována, neboť pouhá informace o pracovních a rodinných důvodech není automaticky vážným důvodem omluvy z jednání o přestupku. Žalobce až poprvé v žalobě konkrétněji rozvedl rodinné důvody, pro které se omlouval. Není pravdou, jak tvdí žalobce, že si nebyl vědom skutečnosti, že má své důvody omluvy též doložit a správní orgány ho k jejich doložení ani nevyzvaly. Už v prvním oznámení a předvolání ze dne 6. 2. 2020 byl žalobce poučen mj. o tom, že „*důvodem omluvy jsou zpravidla skutečnosti objektivní povahy, které jste povinen hodnověrným způsobem doložit*“. Stejně byl žalobce poučen i v předvolání ze dne 25. 2. 2020. Podrobně byl žalobce poučen i v předvolání ze dne 11. 5. 2020, kde je mj. uvedeno, že „*nebude-li omluva učiněna prokazatelným způsobem nebo bezodkladně, nemusí ji správní orgán akceptovat*“. Žalobce si tedy musel být vědom toho, že je omluvu z jednání řádným způsobem doložit. Lze také poukázat na skutečnost, že žalobce na jednu stranu trvá na tom, že konáním ústního jednání před správním orgánem I. stupně bez jeho přítomnosti byl zkrácen na svých procesních právech, zejm. na právu klást svědkům dotazy, a přitom následně výslovně souhlasil s upuštěním od ústního jednání v řízení před správním soudem (viz č. l. 37 spisu zdejšího soudu), v němž mohl svá procesní práva v plném rozsahu uplatnit, což vykazuje na jistou účelovost žalobcovy argumentace týkající se omluvy z ústního jednání.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 23. června 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce